

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio LIII. Peccator, quantum in se est, de novo Christum Filium Dei
in crucem agit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO LIII.

Peccator, quantum in se est, de novo Christum Filium Dei in crucem agit.

Rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes. Hebr. 6.6.

I.

Venerat aliquando ad Davidem tunc belli ducem homo quidam Amalecites, afferens ei regium Saulis occisi diadema, afferensque quomodo ipse in castris eum jam morti vicinum, ad mandatum dicti Regis jam agonizantis, interfecisset: *Stansque super eum, occidi illum.* Et quid David ad hoc? 2. Reg. 1. 10.

præ indignatione scidit vestimenta sua, omnesque viri, qui cum eorant, & planxerunt, & fleverunt, & jejunaverunt usque ad vesperam super Saul &c. Tum David conversus ad illum Amalecitam: *Quare, inquit, non timuisti mittere manum tuam ut occideres Christum Domini? Sanguis tuus super caput tuum.* Et præcepit uni de servis adstantibus: *Accedens irruere in eum, qui percussit illum, & mortuus est.* Quid, obsecro, dixisset, vel fecisset David, si audivisset Filium Dei, verum & unicum Christum Domini tam indignâ crucis morte fuisse interfectum?

O Christiane! quid aliud agis, cum in peccatum mortale voluntariè ruis, quàm quòd de novo crucifigas, & occidas Filium Dei? Nunquid meritò de te dici potest: *Quare non timuisti mittere manum tuam, ut occideres Christum Domini?* Et tu, ô mi Christiane?

2. Olim in lege mandavit DEUS, ut, si fortè cadaver occisi hominis in agro, aut patenti campo inveniretur, & author cruenti illius ignoraretur homicidii, majores natu & iudices illius urbis egredierentur, & spatium metirentur, quæ civitas vicinior esset cadaveri, quia in eam præ aliis cadebat præsumptio, quòd aliquis ex ea illam perpetraverit cædem: *Quando inventum fuerit in terra hominis cadaver occisi &c.* Deut. 21. 1.
*Occisus est in agro, & in patenti campo Hierosolymitano unigenitus
 Cinber Unus pro omnibus. Cc Dei*

Dei Filius inventus est in cruce; Et quis, obsecro, ille talis actantus latro ac Deicida fuit?

Excusat se Pilatus, lavans coram omni populo manus: *Innocens sum à sanguine justis hujus.* Judas pessimus ille mercator facti poenitens refundit pretium sanguinis, & suam per hanc restitutionem prætendit probare innocentiam: *Peccavi tradens sanguinem justum.* Sed & Judæi, ut viderentur à cade Christi immunes, tradiderunt eum Pilato, ut ipse eum judicaret: *Nobis non licet interficere quemquam.* Quis ergo cruenti illus ac sceleratissimi Deicidii reus est?

Ah miserum me! ego sum reus, ego sum dignus morte & gehennâ, ego per peccata mea occidi Dei Filium, & tu unâ mecum, ô mi Lector, nos hujus immanissimi rei sumus parricidii, heu quò ibimus?

3. David ubi quondam à Nathan Propheta audivit virum quemdam divitem pauperi unicum abstulisse & occidisse oviculam, indignatus sceleri hanc tulit sententiam: *Vivit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc.* Sed mox Nathan retorfit argumentum & sententiam contra ipsum Davidem: *Tu es ille vir.*

Sta hic bone vir, & attentiore intellectu perpende, quisnam Patri æterno unice dilectum suum interfecerit Filium, & tanquam innocentissimum agnum illum duxerit ad mortis victimam & crucis lanienam? *Tu es ille vir,* per tua scelera eò redigesti Filium Dei. Quis eum flagellis concidit, & toto cruentavit corpore? *Tu es ille vir,* tua enim sibi do fabricavit supra dorsum ejus; prolongavit iniquitatem suam. Quis eum cruentis ac dirissimis coronavit spinis? *Tu es ille vir,* tua enim superbia & ambitio hanc rigidissimam Regi Regum imposuerunt coronam. Quis eum spoliavit vestibus, ut nudus penderet in cruce? *Tu es ille vir,* vestium enim tuarum luxus, & quod derogas pauperi, Christum denudavit. Quis divinam illam faciem, in quam desiderant Angeli prospicere, tantoperè colaphis & sputis foedissimis oneravit, commaculavit? *Tu es ille vir,* tua enim maledicta, blasphemiarum, perjuriam, mendacia, injustitiarum hoc fecerunt. Quis eum felle & aceto potavit? *Tu es ille vir,* tua gula, crapula & ebrietas hoc amarissimo potu illum saturarunt; & sic discurre de cæteris vitiis ac delictis tuis, *propter scelus enim populi mei percussisti eum.* O DEum immortalem! & adhuc stas immotus, & nondum te poenitet de peccatis tuis?

4. Isaias Prophetarum princeps ubi cœpit agere de p̄sentissimi Redemptoris nostri passione & indignissima crucis nece, non Prophetam agit sed Evangelistam, dum non futura, sed ipsa facta & visa videtur enarrare. Inter alia & hoc de Christo crucifixo prænuntiavit: *Ipsè*

autem

antem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. *Ita. 53. 5.*
 Putabant quidem Judæi non nostri causâ, sed ob propria demerita Christum à DEO percussum, ut quondam Mariam sororem Moysis, Oziam Regem & alios plures, ob marmurationem, superbiam, rebellionem &c. Sed toto aberrabant cœlo: *Vulneratus est propter iniquitates nostras; Ergo nostra peccata Christum crucifixerunt. Et quid dico? heu de novo rursùm crucifigunt Filium Dei, ita Gentium Doctor Paulus: Rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei. Et quomodo rursùm crucifigentes? Rationem assignat Cornelius: Quia novis peccatis novam dant causam crucis & mortis Christi, faciunt enim rursùm id, propter quod Christus crucifixus est. Et licet humanitas Christi, quæ nunc in cœlo omninò impassibilis in summa gloria ad omnipotentis Dei Patris residet dexteram, actu ipso non crucifigatur, addunt tamen peccatores, quantum ex parte illorum est, novum, ut ita dicam, dolorem vulnerum, de quo conquestus est Dominus per Vatem suum Regium: Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Et tu quoties, anime mi? & nondum cessas peccare? *Psal. 68. 27.**

5. Refert Herodotus de filio Cræsi Regis, qui à nativitate sua mutus erat, quòd, cùm aliquando furiosum quemdam vidisset militem contra amantissimum patrem suum fulminantem gladium strigentem, ut eum secaret medium, derepentè ex muto factus sit perfectè loquens, proinde alta voce exclamavit: *O homo, ne occidas Regem.* Tantum potuit in filio Regis naturalis erga parentem compassio & horror tam indigni aspectûs.

Hoc idem tibi dico, peccator inveterate & obstinate: *O homo, ne occidas Regem;* Ecce plus hîc in cruce, quàm olim Rex Cræsus, & tu de novo tam nefario ausu Regem ac DEUM tuum per peccatum mortale crucifigas? Paulò ante mortem suam mitissimus Salvator impiis prædixerat Judæis: *Quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.* Enim verò clamabant lapides in morte JESU, cùm petræ ultrò scissæ sunt, terra à fundamentis concussa, sepulchra mortuorum referata, velum templi disruptum, & omnia muta elementa ingenti prodigio indignitatem & enormitatem tanti contestata sunt sceleris: *O homo, ne occidas Regem, imò DEUM tuum & hominem Christum.* Juvat hic audire S. Ambrosium: *O duriora, inquit, saxa pectora Judæorum (imò & malorum Christianorum) Finduntur petræ, sed horum corda durantur: horum immobilis duritia manet orbe concusso.* O portenta ingratitude! Et nunquid etiam tu ex illis es, qui hæc legis, vel audis? Absit, absit. *Mancin. S. J. de Pass. Dom. fol. 387.*

6. Audiamus historiam. Berythus civitas est in finibus Tyri regionis Antiocheni subjacens: Ubi anno Christi 765. per imaginem

crucifixi Domini, quam quondam Nicodemus suo celo exprefferat, sequens miraculum factum est. Hebræi illic locorum degentes fortè in hanc incidebant Christi statuum, quam animâ rabie in terram detrahunt, de cruce deponunt, fœdè conspuunt, pedibus proculcant, flagellis onerant, spinis coronant, ac demum de novo ferreis cruci affigunt clavis. Et ne quidquam opprobrii omitterent, postquam fel & acetum per spongiam ori illius porrigebant, dirâ lanceâ latus ejus transfodiunt, ex quo sine mœra, ô prodigium! fons geminus sanguinis & aquæ copiosè fluere cœpit, quo spectaculo Judæi variè affecti & attoniti, ut rei exitum expectarent, ac contemplantur, hydriam laterali ejus plagæ apponebant, quâ promanantem excipiebant sanguinem, quem ad suam deportabant Synagogam. Interea in urbe convocantur ægroti, languidi, cœci, claudi, paralytici & diversis affecti infirmitatibus, qui omnes & singuli, cùm à Judæis hoc SS. Sanguine & aquâ perungerentur, confestim & divinitus sanati sunt; hinc factus est concursus & fletus magnus in populo. Hebræi utriusque sexûs sine mora Christo crucifixo sua dederunt nomina, & ad pedes Episcopi provoluti suam perfidiam & delicta confessi sunt, à quo post triduanum jejunium & sufficientem in fide Orthodoxa instructionem fuerunt baptizati, & Synagoga eorum in Ecclesiam solemnè ritu consecrata, Sanguis autem cum aquâ ex imagine lateris Christi promanans, ad diversas Ecclesias per Asiam, Africam & Europam transportatus est, festumque publicum institutum, de quo Martyrologium

Martyrol.
Rom. 9. Nov.

Romanum: *Berythi in Syria commemoratio imaginis Salvatoris, quæ à Judæis crucifixa, tam copiosum emisit sanguinem, ut Orientales & Occidentales Ecclesia ex eo ubertim acceperint &c. Hoc considera, & abi in pace.*

CON-